

אמא - מיהודה

וואו

הספד לאישה שעיצבה את חיי. אמא את היית שם איתי כל רגע בכל נים
מנשמתך עבורי.

לאמא היתה נוכחות.

זה לא היה דיבור. היא קיימה את הבית שהקימה עבור אבא ועבורנו והגנה עליו
בחירוף נפש. לא סתם היו לה משפטים כמו: " היא לא משפחה".

כשעברתי משבר בגיל ההתבגרות היא היתה שם עבורי יום ולילה. פשוט נכחה
בחיים שלי ונתנה לי גב אינסופי.

כשהבאתי את מיקי לקבוצת אמא ישר אמרה שהיא תעשה לי טוב.

אמא,

רוצה לומר לך שאת הצלת לי את החיים. תמיד תמיד האמנת בי. אני זוכר
שכשהייתי מנגן ומכסח בגיטרה הייתי תמיד מאלתר וצורח אמא אמא אמא. בלי
שיחות ובלי מבוא תמיד היית שם בשבילי. האישה שהיית היא -הוא היקום.
הדבר האינסופי הזה שמכיל ומחבר את כל היסודות. נתת מקום לכולם להיות
הכי הם. היית תמיד העץ הנדיב.

החיים שלך עברו תהפוכות שלא ייאמנו מגיל צעיר אבל את

הצלחת בתוך כל ההמולה של חיך למצוא את היצחק עדר שלך ולבנות איתו
עולם מלא שמחה וחום ביתי.

אמא ואבא, האהבה אינסופית שביניכם כשכל אחד מחזק תמיד האחת את
השני.

זוכר שביום לפני שאבא נפטר בבית יונתן עוד נסענו לקנות לו בגדים בראש
פינה שידענו שלא ילבש.

המשכת בשלך. באהבה הנוכחת שלך.

לכן הליכתו של אבא היה מכה אנושה עבורך.

האהבה שלך לאלון ונדב ובכלל לכל הנכדים, לא ידעה גבולות. היה להם בית
פה בכפר הנשיא. הם הפכו להיות חלק מהחלוציות והפשטות הזו שהקרנת עם
אבא. המסורת של טוסט עם חמאה שרשומה בלעדית על שמך.

לא היה פעם שלא אמרת למיקי כמה היא יפה והיה לך סטייל אדיר כשטיילנו
איתך ועם אבא ברחובות תל אביב ותמיד בדרך למלון "מקסים".

כל ביקור שלכם בתל אביב כלל ברכות בחרוזים של אבא וחיתולים ותמיד הסתיים במסעדת בתיה המפוארת עם רגל קרשה. הנאה צרופה!

ידעת תמיד מה אבא רוצה. מה אני רוצה ותמיד היית שם במלוא תפארתך. תמיד שאלת מה נשמע ותמיד אבא יצחק היה אומר לך: בטי תפסיקי להציק להם.

לימדת אותי מה זו אישה ומה המקום שלה בעולם. העוצמה של הליביאה שהיית. תמיד מגינה, עושה ורואה הכל.

ב 10 השנים האחרונות כיבית מנועים וגלשת לך במצנח בלתי נראה אל עבר השקט הנצחי. נחתת אתמול נחיתה סופית וגמורה.

הפרידה ממך היתה ארוכה ולא חטופה. היה זמן להתכונן לזה. לא דיברנו כמעט אבל נכחנו ביחד.

מדי פעם היית מרימה את הראש העייף מהמסע הארוך בבית יונתן ואומרת: יהודה. חיוך קטן ואז נרדמת לך.

עכשיו נרדמת לתמיד. מרגיש אותך בכל חלק בגופי ובנשמתי. את תמיד איתי. תודה לך על הכל.

את יכולה להיות גאה במה שהשגת. התחלת אי שם בגרמניה כילדת קינדר טרנספורט והצלחת להקים בישראל משפחה לתפארת. הגשמת את החלום שלך ונלחמת עליו.

היה לי כל כך טוב להיות הבן שלך. הבן הבכור שלך.

אומר לך את מה שאמרתי למיקי בחתונה השנייה שלנו: זכיתי בך! זכיתי בך אמא יקרה ואוהבת.

אמא, אמא אהובה שלי. נוחי לך בשקט ובשלווה.

אוהב אותך. יהודה

מיהודה

וואו

הספד לאישה שעיצבה את חיי. אמא את היית שם איתי כל רגע בכל נים מנשמתך עבורי.

לאמא היתה נוכחות.

זה לא היה דיבור. היא קיימה את הבית שהקימה עבור אבא ועבורנו והגנה עליו בחירוף נפש. לא סתם היו לה משפטים כמו: "היא לא משפחה".

כשעברתי משבר בגיל ההתבגרות היא היתה שם עבורי יום ולילה. פשוט נכחה בחיים שלי ונתנה לי גב אינסופי.

כשהבאתי את מיקי לקבוץ אמא ישר אמרה שהיא תעשה לי טוב.
אמא,

רוצה לומר לך שאת הצלת לי את החיים. תמיד תמיד האמנת בי. אני זוכר
שכשהייתי מנגן ומכסח בגיטרה הייתי תמיד מאלתר וצורח אמא אמא אמא. בלי
שיחות ובלי מבוא תמיד היית שם בשבילי. האישה שהיית היא -הוא היקום.
הדבר האינסופי הזה שמכיל ומחבר את כל היסודות. נתת מקום לכולם להיות
הכי הם. היית תמיד העץ הנדיב.

החיים שלך עברו תהפוכות שלא ייאמנו מגיל צעיר אבל את
הצלחת בתוך כל הההמולה של חיך למצוא את היצחק עדר שלך ולבנות איתו
עולם מלא שמחה וחום ביתי.

אמא ואבא, האהבה אינסופית שביניכם כשכל אחד מחזק תמיד האחת את
השני.

זוכר שביום לפני שאבא נפטר בבית יונתן עוד נסענו לקנות לו בגדים בראש
פינה שידענו שלא ילבש.

המשכת בשלך. באהבה הנוכחת שלך.

לכן הליכתו של אבא היה מכה אנושה עבורך.

האהבה שלך לאלון ונדב ובכלל לכל הנכדים, לא ידעה גבולות. היה להם בית
פה בכפר הנשיא. הם הפכו להיות חלק מהחלוציות והפשטות הזו שהקרנת עם
אבא. המסורת של טוסט עם חמאה שרשומה בלעדית על שמך.

לא היה פעם שלא אמרת למיקי כמה היא יפה והיה לך סטייל אדיר כשטיילנו
איתך ועם אבא ברחובות תל אביב ותמיד בדרך למלון "מקסים".

כל ביקור שלכם בתל אביב כלל ברכות בחרוזים של אבא וחיתולים ותמיד
הסתיים במסעדת בתיה המפוארת עם רגל קרושה. הנאה צרופה!

ידעת תמיד מה אבא רוצה. מה אני רוצה ותמיד היית שם במלוא תפארתך.
תמיד שאלת מה נשמע ותמיד אבא יצחק היה אומר לך: בטי תפסיקי להציק
להם.

לימדת אותי מה זו אישה ומה המקום שלה בעולם. העוצמה של הלבאיה
שהיית. תמיד מגינה, עושה ורואה הכל.

ב 10 השנים האחרונות כיבית מנועים וגלשת לך במצנח בלתי נראה אל עבר
השקט הנצחי. נחתת אתמול נחיתה סופית וגמורה.

הפרידה ממך היתה ארוכה ולא חטופה. היה זמן להתכונן לזה. לא דיברנו
כמעט אבל נכחנו ביחד.

מדי פעם היית מרימה את הראש העייף מהמסע הארוך בבית יונתן ואומרת :
יהודה. חיוך קטן ואז נרדמת לך.

עכשיו נרדמת לתמיד. מרגיש אותך בכל חלק בגופי ובנשמתי. את תמיד איתי.
תודה לך על הכל.

את יכולה להיות גאה במה שהשגת. התחלת אי שם בגרמניה כילדת קינדר
טרנספורט והצלחת להקים בישראל משפחה לתפארת. הגשמת את החלום
שלך ונלחמת עליו.

היה לי כל כך טוב להיות הבן שלך. הבן הבכור שלך.

אומר לך את מה שאמרתי למיקי בחתונה השנייה שלנו: זכיתי בך! זכיתי בך
אמא יקרה ואוהבת.

אמא , אמא אהובה שלי. נוחי לך בשקט ובשלווה.

אוהב אותך. יהודה

